

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ.

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਖੋਸਲਾ ਜੇ

ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ। - ਪੇਟੀਟੋਨਰਜ਼

ਬਨਾਮ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ, ਪੰਜਾਬ, ਆਦਿ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 331 ਓ! 1952

195

ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXXI) -
ਸੈਕਸ਼ਨ 26—ਅਲਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ July, 20th ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼-ਜੋ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਵੈਕੂਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (ਸੈਂਟਰਲ ਰੂਲਸ), 1950—ਨਿਯਮ 14 (6)-ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਧਿਸ਼ਚਨਾ, ਸਿਤੀ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952—13 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 14 (6) ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ—ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ 14 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼— ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ—ਨਿਯਮ 31(5)—ਆਧਾਰਨ 4 ly—ਦਾ ਅਰਥ—ਰੱਖਿਅਕ ਦਾ ਵਿਵੇਕ—ਕੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8.5. ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਇੱਕ 19 ਮਈ, 1951 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ, ਅਤੇ

17 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਹੋਰ। ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ 23 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਬੀ.ਐਸ. ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਕਾਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ 23 ਜਨਵਰੀ 1952 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਧੀਕ ਕਸਟਮ-ਡੀਅਨ ਨੇ ਬੀ.ਐਸ. ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 21 ਅਗਸਤ, 1952 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ 21 ਅਗਸਤ, 1952 ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਹੁਕਮ 23 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਅਤੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਧੀਕ ਕਾਸਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਆਰਡਰ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਨਿਯਮਾਂ, 1950 ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮਦਦਨਜ਼ਰ, 16 ਅਕਤੂਬਰ 1952 ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 14 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ - ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਬਲਕਿ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨੀਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਲਿਖਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਨਿਯਮ 31 (5) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ", ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਮੀਕਰਨ 'ਆਮ ਤੌਰ' ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ। ਇਹ ਨਿਗਰਾਨ ਲਈ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰੈਲੇ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ - ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ (1), ਇਬਰਾਹਿਮ ਅਬੂਬਾਕਰ ਬਨਾਮ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਜਨਰਲ (2), ਰੈਜ਼ੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ' (\$), ਅਤੇ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਹਕੀਮ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਮਲ (4), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ-

- (i) 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ (1) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਸ. ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਅੰਡਲੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ;
- (ii) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਅੰਡਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਰਾਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (iii) ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰੋਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਐਚਐਸ ਗੁਜਰਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਏ.ਐਮ. ਸੂਰੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ. (ਚਾਵਲਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1947 ਪੀਸੀ. 78
- (2) ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 3)9
- (3) (1888) 21 ਪ੍ਰ.ਬੀ.ਡੀ. 3 ਯੂ
- (4) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 150

ਆਰਡਰ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਬਿੰਦੂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਵੈਕਿਊਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ. ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ , ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, - ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਉਜਾੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੋਵੇਂ ਲੁਧਿਆਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਆਂਡਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਟੇ ਸਨ । ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵੇਲੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਛੋਟਾ ਅਲਾਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਲਾਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਬੱਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਐਂਡਲੇ ਤੋਂ ਬਸਾਨੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਵਿਲੇਜ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ 24 ਜਨਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਪਿੰਡ ਆਂਡਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਰ ਪਿੰਡ ਆਂਡਲੇ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਵਾਸੀ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 26 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਪਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਈਵਾ- ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ

ਕਿਉ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ 19 ਮਈ, 1951 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ। ਏ.ਪੀ.-ਕਮਿ. - ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 23 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਸੀਨਰਜ ਰਿਲੀਫ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ। ਚੌਕੀਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਟੇਸਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਪੰਜਾਬ

ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਹੁਕਮ ਨੇ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ 7 - 21 (ਜਿਸ ਦੀ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 24 ਜੁਲਾਈ 1952 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਦੇ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।, 1952 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਲਿਖਤ।

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂ, ਜੋ ਕਿ ਕਈ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ : ਮੁੱਢ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 16 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਕਸ ਟੋਡੀਅਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। 1952, ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸੇਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 14(6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Santa Singh and others v. The Financial Commis-
sioner, Relief and Rehabilitation (Punjab) etc.

ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨਿਯਮ, 1950, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਇਹ ਕਿ ਇਹ 14 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਹਿਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1), 7 ਕਾਸ ਟੋਡੀਅਨ, ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਪਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਸੋਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (1) ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ, ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡੀ ਪੁਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ

ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ 21 ਅਗਸਤ, 1952 ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸਮਝੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਟੋਡੀਅਨ ਕੋਲ ਇਸ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਉਪ ਧਾਰਾ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਂਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ 16 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ, 1952, ਪਰ 23 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ। ਇਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ *ਇਕਤਰਫਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 24 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ 1952 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਧੀਕ।*

ਕਟੋਡੀਅਨ ਜਿਸਨੇ 21 ਅਗਸਤ, c om X Cia 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ^{ਸਿਨਰ} ਰਿਲੀਫ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ^{ਇੱਕ} ਡੀ ਰੀਹੈਬੀਲੀ

ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟੇਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਆਦਿ।

21 ਅਗਸਤ, 7 1952 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ. ਬੇਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਕੌਸਲਰ ਦਾ ^{ਮੰਨਣਾ} ਹੈ ਕਿ ਕਸਟਡੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ, ਮਿਤੀ 23.

C.J.

ਜਨਵਰੀ, 1952, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ। *Raleigh Investment Co. Ltd. ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਸਲ (1)* ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ, ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 67 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

Santa Singh
and others
v.
The Financial
Commissioner, Relief

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ⁴
ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ ਜੋ ਇਸ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ
ਇਸਦਾ ਮੂਲ ਲੱਭਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ,
ਇਸ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਐਕਟ * ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾਕੰਸ਼

(1) ਏਆਈਆਰ (34) 1947 ਪੀਸੀ 78

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ : ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ
ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਉਸ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ, ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ

tation, Punjab, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਦਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ,
1952 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ
ਭੰਡਾਰੀ, ਧਾਰਾ 26 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਤੇ ਸੀ.ਜ਼

ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ
ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਯੋਗ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ
ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ
ਕਿ ਕਸਟਡੀ ਨੇ 23 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ
ਵਧੀਕ ਕਸਟਡੀ ਨੇ 21 ਅਗਸਤ, 1952 ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਹੁਕਮ 23 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੋਏ ਸਨ। 1952, ਅਤੇ
16 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਹੋਣੀ
ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤਿੰਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
16 ਅਕਤੂਬਰ 1952 ਨੂੰ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
(ਏ) ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ
ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਖੋਹ ਲਈ ਸੀ।, ਮਿਤੀ 22 ਜੁਲਾਈ. 1952, ਅਤੇ (ਅ)
ਕਿਉਂਕਿ 14 ਮਈ 1953 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ 22

ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ 6 ਮਈ, 1953 ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 56 (2) (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ " - ਇਵੈਕੁਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ,

1950" ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 14 ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ, ^v; ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਕੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

tation, Punjab, "(6) ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਦਿ।

ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ, Evacuee ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ

ਭੰਡਾਰੀ, ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਅਰਧ ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਂਡੂ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।
ਹਾਲਾਤ :-"

ਫਿਰ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

13 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (6) ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ, ਅਰਥਾਤ: -

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਪ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੇਠਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

14 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਡੀ- ਲਈ ਸੀ। ਸੀਜ਼ਨ :- -

ਵਿੱਤੀ

ਕਮਿਸ਼ਨ-

“^ 22 ਜੁਲਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ,
1952, ਪਰ 16 ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੰਜਾਬ,
ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ: -

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.

<^a) ਅਲਾਟ ਅਲਾਟਮੈਂਟ;

(b) ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਲਾਟਮੈਂਟ;

(c) ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ (ਭੂਮੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ
ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਅਲਾਟਮੈਂਟ
ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਇਹ) 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ 6 ਮਈ,
1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ
ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ
ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਕਿ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਦੇ
ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ
ਬੇਨਤੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ
ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਟੀਕੇ-ਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ
ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ
ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ
ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 12 ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ
ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ 1950 ਦੀ ਸਿਵਲ ਚੁ y
ਇਨੈਸ਼ੀਅਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 653 ਤੋਂ 656 ਵਿੱਚ, ਵੈਸਟਨ, ਸੀਜੇ, ਸਿਨਰ, ਰਿਲੀਫ ਅਤੇ ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਦੀ ਇਸ
ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨ- ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ- ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਟੇਸ਼ਨ ਦਾ
ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਆਦਿ।

ਕਿਉਂਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭੰਡਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪ-

v.
The Financial
Commis-
sioner, Relief
and Rehabili-
tation, Punjab,
etc

ਨਿਯਮ (6) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 13 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਵਰੀ, 1953 ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

Bhandari, C. J.

“ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਪ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਹੇਠਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਤੀਸਰਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਦੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਨਿਯਮ 31 (5) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ " ਕਸਟਡੀਅਨ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਮੁੜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ" ਪਰ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਆਰਡੀ ਨਾਰੀਲੀ' ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ

ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਇਬਰਾਹਿਮ ਅਬੂਬਕਾ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਜਨਰਲ (1),

ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

ਕੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੈ, ਕੀ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ।'

ਰੈਗੂਲਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ - ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਈਸ਼ਰ ਐੱਮ.ਆਰ. ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਮੈਂ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 14

ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 14 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਚਾਰ, ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਰਾਬਰ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਸੰਚਾਰ *ਦੁਨੀਚੰਦ ਹਕਮ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਮਲ* (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 9 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ: -

“ਇਹ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨੀਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

- (1) A. 1.0SC 319'
(2) (IMR1 2 Q.BD 313
AIR 1-34 SC, 150

(3)

ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੀ ਸਲਾਹ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿਰਫ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ

ਰੂਲ ਟੈਟ ਆਨ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸੋਧ ਲਿੰਬਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਉਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ- ~

ਭੰਡਾਰਲ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਫੋਰਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਸਟੇਅ

ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁਕਮ

ਨੀਤੀ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾਇਆ।”

Santa Singh
and others
v.

The Financial
Commissioner,
Relief
and Rehabili-

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਕੀ ਹਾਂ? ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1952. ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਸਟੇਅ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ